الله ابهی - یا من توجّه الی دیار الله فی صون حمایة...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۶۸

الله ابهی

یا من توجّه الی دیار الله فی صون حمایة الله فدیت بروحی کلّ من قام بالعبودیة للعتبة السّامیة العلیا چنین معلوم میگردد که در دیار الهی احبّای رحمانی هریک در مقامات عرفان نسبت به این عبد بیانی مینماید و نعوت و محامدی عنوان میکند جمال قدم روحی لمن قام لعبودیّته الفدا در مقام نعت و ستایش حضرت سیّدالشّهداء علیه السّلام تربت طاهرهاش را ستایش ربّ الارباب فرماید و این نظر به نسبتش به آن نفس مقدّس است ولی از آن جائی که مدارک عرفان مختلف لهذا باید کلّ احبّای الهی رجوع به کلمه واحده نمایند تا کلّ در ظلّ کلمه توحید استقرار یابند و آن کلمه بیان این عبد است آنچه این عبد میگوید و یا مینویسد باید به آن تمسّک نمایند این عبد از جمیع اسماء و صفات و القاب عاری و فراری و اسم و لقب و کنه و ذات و صفت و رسم عبدالبهاء است یعنی عبودیّت محضه صرفه حقیقیّه الّتی لاتقبل لا تأویلاً و لا تفسیراً و لا تحویلاً و لسان احبّای الهی باید ترجمان لسان این عبد باشد و قلمشان ترجمان قلم این عبد فلایخاطبنی و لایذکرنی احد الّا بهذا النّعت العظیم هذا هو النّعت الّذی ینشرح به صدری و یفرح به روحی و ینعش به قلبی و یخضرّ به عودی و یتعطّر به مشامی و یتنوّر به وجهی و تقرّ به عینی و تلتذّ به اذنی و لیس لی اسم و لا رسم و لا نعت و لا صفة و لا لقب و لا ثناء الّا هذا الذّکر الحکیم**.**

از جمیع احبّاء رجای این عبد این است که شب و روز دعا نمایند که این عبد به شروط عبودیّت جمال قدم موفّق گردد و البهاء علیک**.** ع ع